

Vergaderjaar 1989–1990

21 347

Nadere wijziging van de Werkloosheidswet (aanpassing van het financieringssysteem van de wachtgeldfondsen)

B

ADVIES RAAD VAN STATE

's-Gravenhage, 25 juli 1989

Aan de Koningin

Bij Kabinetsmissive van 30 maart 1989, no. 89 007898, heeft Uwe Majesteit, op voordracht van de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, bij de Raad van State ter overweging ahangig gemaakt een voorstel van wet met memorie van toelichting tot nadere wijziging van de Werkloosheidswet (aanpassing van het financieringssysteem van de wachtgeldfondsen).

1. In het voorgestelde wetsartikel 97, zesde lid, van de Werkloosheidswet (Stb. 1987, 93) verkrijgt de Sociale Verzekeringsraad (SVr) de bevoegdheid regels te stellen inzake de voorwaarden welke zullen gelden voor te verstrekken voorschotten, alsmede inzake de daarover door de wachtgeldfondsen te betalen rente. Uit hetgeen in de memorie van toelichting (onderdeel 3.2.4, bladzijde 12) wordt meegedeeld ter zake van de opvatting van de SVr nopens dit punt leidt de Raad van State af dat de SVr het er voor houdt dat deze rente hoger moet zijn dan de gangbare marktrente. Dit zou ertoe kunnen leiden dat de wachtgeldfondsen bij een eventuele behoefte aan voorschotten van een beroep op het Algemeen Werkloosheidsfonds zullen afzien waardoor wellicht middelen, waarover laatst-

NADER RAPPORT

's-Gravenhage, 9 oktober 1989

Aan de Koningin

Blijkens de mededelingen van de Directeur van Uw kabinet van 30 maart 1989, no. 89 007898, machtigde Uwe Majesteit de Raad van State, zijn advies betreffende het bovenvermelde voorstel rechtstreeks aan mij te doen toekomen. Dit advies, gedateerd 25 juli 1989, nr. W12.89 0161, moge ik U hierbij aanbieden. De Raad van State maakt een aantal opmerkingen over het voorstel. Onderstaand wordt nader op deze opmerkingen ingegaan.

1. De Raad van State constateert dat in het voorgestelde wetsartikel 97, zesde lid, van de Werkloosheidswet de Sociale Verzekeringsraad (SVr) de bevoegdheid verkrijgt regels te stellen inzake de voorwaarden welke zullen gelden voor de te verstrekken voorschotten, alsmede inzake de daarover door de wachtgeldfondsen te betalen rente. Uit hetgeen in de memorie van toelichting (onderdeel 3.2.4, bladzijde 12) wordt meegedeeld ter zake van de opvatting van de SVr nopens dit punt leidt de Raad van State af dat de SVr het er voor houdt dat deze rente hoger moet zijn dan de gangbare marktrente. Dit zou ertoe kunnen leiden dat de wachtgeldfondsen bij een eventuele behoefte aan voorschotten van een beroep op het Algemeen Werkloosheidsfonds (AWf) zullen afzien

genoemd fonds beschikt, ongebruikt zullen blijven en zo hun doel missen. Dit heeft bij de Raad de vraag opgeroepen of zulks strookt met de functie van het Algemeen Werkloosheidsfonds. Het college meent dan ook dat een standpuntbepaling van de bewindsman hieromtrent niet gemist kan worden.

waardoor wellicht middelen, waarover laatstgenoemd fonds beschikt, ongebruikt zullen blijven en zo hun doel missen. Dit heeft bij de Raad de vraag opgeroepen of zulks strookt met de functie van het AWf. Het college meent dan ook dat een standpuntbepaling mijnerzijds hieromtrent niet gemist kan worden.

Ten aanzien van de vermogensbehoefte van het AWf geldt dat ten opzichte van de huidige situatie de in het wetsvoorstel opgenomen systematiek van het nieuwe financieringssysteem de kans op een negatief vermogen bij een wachtgeldfonds, en dus ook de behoefte om een lening aan te gaan, aanzienlijk zal reduceren. Dit leidt ertoe dat het bedrag aan voorzienbare financieringsvoorschotten na afloop van de overgangperiode van het oude naar het nieuwe systeem naar verwachting nihil zal zijn en het AWf voor deze voorschotten derhalve geen vermogen behoeft te reserveren. In die zin zal er bij dit fonds dus geen sprake zijn van ongebruikte middelen. Dit neemt niet weg dat er toch rekening moet worden gehouden met de mogelijkheid dat een wachtgeldfonds in een situatie van een negatief vermogen komt te verkeren. In dat geval is sprake van de door de Raad van State beschreven situatie en leidt het karakter van de door de Svr voorgestane regeling (opslag op de marktrente) er toe dat een bedrijfsvereniging prioriteit geeft aan het lenen van middelen op de geldmarkt en dus geen beroep doet op het AWf. Er is dan echter geen sprake van een situatie dat middelen van het AWf ongebruikt blijven. Het fonds heeft de mogelijkheid om op grond van het bepaalde in artikel 3 van het Besluit beleggingsvoorschriften sociale verzekeringsfondsen (Staatscourant 1982, nr. 150) aanwezige middelen op diverse wijze kortlopend rentedragend te beleggen. Er mag dan ook van worden uitgegaan dat er geen middelen van het AWf ongebruikt zullen blijven. Samenvattend ben ik van mening dat moet worden voorkomen dat de bedrijfsverenigingen een lichtvaardig beroep doen op voorschotverlening door het AWf waardoor bij dit fonds een liquiditeitstekort zou kunnen ontstaan. Ik stem dan ook in met het standpunt van de SVr, dat de bedrijfsverenigingen zich slechts in een ultimum remedium situatie moeten wenden tot het AWf ten behoeve van hun

wachtgeldfondsen, hetgeen kan worden verwezenlijkt via de verlening van voorschotten tegen een rentepercentage dat iets boven de gangbare marktrente ligt. Mijn opvatting ter zake is in de memorie van toelichting opgenomen.

2. De Raad is verder van mening dat het, nu het voornemen bestaat het nieuwe financieringssysteem van de wachtgeldfondsen te zijner tijd te evalueren, wenselijk is in het wetsvoorstel zelf hierover een bepaling op te nemen.

2. De Raad van State is verder van mening dat het, nu het voornemen bestaat het nieuwe financieringssysteem van de wachtgeldfondsen te zijner tijd te evalueren, wenselijk is in het wetsvoorstel zelf hierover een bepaling op te nemen.

Ik deel deze mening van de Raad van State niet. Een dergelijke in principe eenmalige evaluatie behoort mijns inziens niet in de wet te worden vastgelegd. Hierbij komt nog dat de regelgeving inzake de premiestelling en reservevorming voor de wachtgeldfondsen, die de kern van het te evalueren systeem vormt, niet in de wet is opgenomen maar in een algemene maatregel van bestuur. Indien bij de evaluatie mocht blijken dat het nieuwe financieringssysteem niet aan het beoogde doel voldoet is derhalve geen aanpassing van de wet nodig maar kan worden volstaan met een aanpassing van de algemene maatregel van bestuur. Ik acht het dan ook voldoende dat enkel in de memorie van toelichting tot uitdrukking wordt gebracht dat het nieuwe systeem over enkele jaren zal worden geëvalueerd.

3. De Raad vermoedt dat de verwijzingen welke op bladzijde 4 in de artikelsgewijze toelichting op Artikel II zijn opgenomen niet geheel juist zijn; met name in de passage «Een en ander is uitgewerkt in het tweede lid» lijkt een ander dan het tweede lid te zijn bedoeld. In de laatste alinea van de toelichting inzake Artikel II wordt wederom, naar het college meent abusievelijk, naar het tweede lid verwezen. De Raad beveelt aan dit onderdeel van de toelichting nader te bezien.

3. De Raad van State uit het vermoeden dat de verwijzingen welke op bladzijde 4 in de artikelsgewijze toelichting op Artikel II zijn opgenomen niet geheel juist zijn; volgens de Raad zou met name in de passage «Een en ander is uitgewerkt in het tweede lid» een ander dan het tweede lid zijn bedoeld. In de laatste alinea van de toelichting inzake Artikel II wordt wederom, naar het college meent abusievelijk, naar het tweede lid verwezen. De Raad beveelt aan dit onderdeel van de toelichting nader te bezien.

Ik heb het advies van de Raad op dit punt beschouwd in samenhang met een redactionele kanttekening van de Raad. Deze kanttekening betrof een in het aan de Raad van State aangeboden wetsvoorstel opgenomen eerste lid van Artikel II, dat voor de toepassing van dat artikel onder de Werkloosheidswet wordt verstaan de Werkloosheidswet, zoals die wet luidde op de dag, voorafgaande aan de datum waarop deze wet in werking treedt.

4. Voor enkele redactionele kanttekeningen moge het college verwijzen naar de bij het advies behorende bijlage.

De Raad van State geeft U in overweging het voorstel van wet te zenden aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal, nadat aan het vorenstaande aandacht zal zijn geschonken.

De waarnemend Vice-President van de Raad van State,
Veringa

Lijst van redactionele kanttekeningen, behorende bij het advies no. W12.89.0161 van de Raad van State van 25 juli 1989.

– Het voorstel van wet ware ingevolge punt 37 van de Aanwijzingen voor de wetgevingstechniek van een intitulé te voorzien.

– In Artikel II, eerste, tweede en vierde lid, wordt verwezen naar regelingen zoals die luiden «op de dag, voorafgaande aan de datum waarop deze wet in werking treedt» of «is getreden». Aangezien ervan moet worden uitgegaan dat deze verwijzingen altijd betrekking hebben op de op het gegeven tijdstip geldende teksten van de bedoelde regelingen, kunnen de bedoelde zinsneden van Artikel II, eerste, tweede en vierde lid, achterwege blijven en kan in verband daarmee het eerste lid komen te vervallen.

Volgens de Raad van State zou het desbetreffende lid evenals soortgelijke zinsneden in het tweede en vierde lid kunnen komen te vervallen omdat ervan moet worden uitgegaan dat dergelijke verwijzingen altijd betrekking hebben op de op het gegeven tijdstip geldende teksten van de bedoelde regelingen. Ik heb deze redactionele kanttekeningen in het wetsvoorstel verwerkt.

Door het verwijderen van het eerste lid van Artikel II onder vernummering van de volgende leden van dit artikel is gevolg gegeven aan de aanbeveling van de Raad van State, terwijl tevens de toelichting op dit punt is aangepast.

4. De Raad van State heeft naast de onder punt 3 genoemde kanttekening ook nog een viertal redactionele kanttekeningen van minder vergaande aard gemaakt, welke kanttekeningen alle hebben geleid tot de door de Raad van State gewenste aanpassingen in het wetsvoorstel en de memorie van toelichting.

Ik veroorloof mij U in overweging te geven het hierbij gevoegde gewijzigde voorstel van wet en de overeenkomstig het vorenstaande gewijzigde memorie van toelichting aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal te zenden.

De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
J. de Koning

– Paragraaf 4 van de memorie van toelichting is aangeduid met: Standpuntbepaling kabinet. In het verdere verloop van de toelichting is evenwel het oordeel van de staatssecretaris aan de orde. De toelichting ware op dit punt bij te stellen.

– De derde volzin van paragraaf 6 van de memorie van toelichting (bladzijde 40) is, gezien de eerste twee zinnen, niet logisch geredigeerd.

– De artikelsgewijze toelichting ware na het algemene gedeelte van de toelichting doorlopend te nummeren.